

VĚSTNÍK
KRÁLOVSKÉ
ČESKÉ SPOLEČNOSTI NAUK.

TŘÍDA FILOS. - HISTOR. - FILOLOGICKÁ.

ROČNÍK 1887.



Y PRAZE.

NÁKLADEM KRÁLOVSKÉ ČESKÉ SPOLEČNOSTI NAUK.

1888.

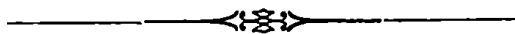
SITZUNGSBERICHTE

DER KÖNIGL. BÖHMISCHEN

GESELLSCHAFT DER WISSENSCHAFTEN.

PHILOS. - HISTOR. - PHILOLOG. CLASSE.

JAHRGANG 1887.



P R A G.

VERLAG DER KÖNIGL. BÖHM. GESELLSCHAFT DER WISSENSCHAFTEN.

1888.

Seznam přednášek
o zasedáních třídy pro filosofii, dějepis a filologii
roku 1887 konaných.



Dne 10. ledna.

- J. Jireček: O významu slova vražba v rukopise Kralodvorském,
V. E. Mourek: Zpráva o rukopisném zlomku pergamenovém v Praze
nově objeveném „Die Klage“.

Dne 24. ledna.

- Winter: O křižovnickém zboží před válkou třicetiletou a po ní.

Dne 7. února.

- Dr. A. Rezek: O objevených nově zápiscích Viléma Slavaty.
Dr. Fr. Kameníček: O výpravě arciknížete Ferdinanda k Sigetu roku
1556.

Dne 21. února.

- Fr. Prusík: Příspěvky ku kritice textu Dalimila.
Ferd. Menčík: Dopisy Albrechta z Valdšteina k P. Coroniovi, rektoru
koleje Jesuitské v Jičíně.

Dne 7. března.

- J. Šimek: O Balbínově „Bohemia docta“.
A. Sedláček: Knížecí archiv Olešnický.

Dne 21. března.

- A. Patera: O legendách nově nalezených o sv. Kateřině a o sv. Marketě.
Fr. Prusík: O Šimonovi Hájkovi a jeho Tabula barbarolectica.

Verzeichniss der Vorträge,
welche in den Sitzungen der Classe für Philosophie, Geschichte und Philologie
im Jahre 1887 abgehalten wurden.



Den 10. Januar.

- J. Jireček: Über die Bedeutung des Wortes *vražba* in der Königshofer Handschrift.
Dr. V. E. Mourek: Bericht über ein in Prag neu aufgefundenes Pergamenbruchstück „der Klage.“

Den 24. Januar.

- Winter: Über das Vermögen des Kreuzherrenordens vor und nach dem dreissigjährigen Kriege.

Den 7. Februar.

- Dr. A. Rezek: Über neu aufgefundene Aufzeichnungen des Wilhelm Slavata.
Dr. F. Kameníček: Über die Expedition des Erzherzogs Ferdinand nach Siget im J. 1556.

Den 21. Februar.

- F. Prusík: Beiträge zur Textkritik des Dalimil.
F. Menčík: Correspondenz Albrecht's von Waldstein an den Rector des Jesuiten-Collegium's P. Coroni.

Den 7. März.

- J. Šímek: Über Balbin's „*Bohemia docta.*“
A. Sedláček: Über das fürstliche Archiv zu Oels.

Den 21. März.

- A. Patera: Über neu aufgefundene Legenden über die heil. Katharina und die heil. Margarethe.
Fr. Prusík: Über Simon Hájek und dessen *Tabula barbarolectica.*

VI

Dne 18. dubna.

- A. Patera: O listech B. Balbína z l. 1678—1688, jež zaslal Krist. Weissovi, rektoru Žitavského gymnasia.
Fr. Prusík: O rukopisu knihovny Františkánské (zdejší), v němž obsaženy jsou duchovní romány o Aseneše, o životě Josefově a Adamovi a Evě.
Dr. J. Emler: Dvě nekrologia Krumlovská.

Dne 2. května.

- J. Šimek: K dějinám převratů Kutnohorských v XV. věku.

Dne 6. června.

- A. Patera: O zbytcích staročeského „Zrcadla člověčího spasení“ z druhé polovice XIV. věku.
Fr. Prusík: O plzeňském rukopise postilly Husovy.

Dne 20. června.

- J. Prášek: O Solonovi a Damasiovi.

Dne 4. července.

- M. Hattala: Proti Gastonovi Paris o rukopise Kralodvorském.
Dr. E. Kovář: Příspěvky k studiím zografickým.

Dne 31. října.

- Dr. R. Dvořák: O arabském básníku Abul-Alovi.
Dr. V. E. Mourek: O cestě své anglické.

Dne 14. listopadu.

- Dr. Jar. Čelakovský: o registřích kanceláře hrabat Kladských z let 1472—1505.

Dne 28. listopadu.

- F. Menčík: O životě Daniele Krmana.

Dne 12. prosince.

- Dr. J. Prášek: Dlužno-li i přes nejnovější útoky přikládati autentičnost Athenské Periegesí Pausaniově.
A. Rybička: Dodavky k studii kulturní: O českém zvonařství.
-

Den 18. April.

- A. Patera: Über Correspondenzen B. Balbin's an den Rector des Gymnasiums von Zittau, Christ. Weiss, aus d. J. 1678—1688.
 Fr. Prusík: Über ein Manuscript der (hiesigen) Franziskaner-Bibliothek, in welchem die geistlichen Romane über Aseneš, über Josef's Leben und Adam und Eva sich befinden.
 Dr. J. Emler: Zwei Krumauer Nekrologien.

Den 2. Mai.

- J. Šimek: Zur Geschichte der Umwälzungen in Kuttenberg im XV. Jahrhunderte.

Den 6. Juni.

- A. Patera: Über neu aufgefundene Fragmente einer altböhmischen Handschrift „Zrcadlo člověčieho spasenie.“
 F. Prusík: Über eine Handschrift der Postilla des Hus in Pilsen.

Den 20. Juni.

- J. Prášek: Über Solon und Damasius.

Den 4. Juli.

- M. Hattala: Gegen Gaston Paris über die Königihofer Handschrift.
 Dr. E. Kovář: Beiträge zu Studien über den Zografschen Evangelientext.

Den 31. Oktober.

- Dr. K. Dvořák: Über den arabischen Dichter Abul-Ala.
 Dr. V. E. Mourek: Über seine Reise nach England.

Den 14. November.

- Dr. J. Čelakovský: Über die Kanzleiregister der Grafen von Glatz aus den Jahren 1472—1505.

Den 28. November.

- F. Menčík: Über Daniel Krman's Leben.

Den 12. December.

- Dr. J. Prášek: Darf man trotz den neuesten Angriffen Pausanias Periegesis Authenticität beimessen?
 A. Rybička: Ergänzungen zum Culturstudium über böhmische Glockengiesserei.
-

PŘEDNÁŠKÝ
V E S C H Ů Z K Á C H T Ř Í D Y
FILOSOFICKO-HISTORICKO-FILOLOGICKÉ.

VORTRÄGE
IN DEN
SITZUNGEN DER CLASSE
FÜR
PHILOSOPHIE, GESCHICHTE UND PHILOGIE.

Dodavky k studii kulturní: O českém zvonařství.

Od Ant. Ryblčky, předloženo dne 12. prosince 1887.

V pojednáních kr. české společnosti nauk řady VII. sv. 1. byla r. 1885 u veřejnost podána kulturní studie: *O českém zvonařství*“, mnou zdělaná. Jakož pak po vytištění studie té dostalo se mně nemálo nových, k věci té se vztahujících dat, kteréž jsem jednak sám vyhledal, jednak je vážený přítel můj, pt. pan místodržitelský rada a konservator Moric Lüssner se mnou sdělil, — začož mu řádky těmito vzdávám povinné díky — smím nejdůležitější z dat těchto u veřejnost podávati, aby vážené čtenářstvo studii nadepsanou jimi doplniti, rozhojnití a tytyž opravití mohlo.

Str. 5. ř. 18. shora dodej:

Tak ku př. v Řivnáčově Průvodci čteme, že v chrámu Vršovickém jsou 2 zvony ze XIV. století pocházející; avšak tomu není tak, ježto jeden ze zvonů těch jest slit r. 1411 a druhý teprv r. 1671 skrze zvonaře pražského Mikuláše Löwa (Niclas Löw). — V Metodu XII. st. 6. připomíná se, že v Oulibicích jest malý zvon z r. 1394. Zvon ten jest však dle legendy: Anno domini MCCCXCIII haec campana fusa est ad laudem omnipotentis dei amen“ slit o sto let později, totiž r. 1494.

*Str. 10. ř. 10. pod čárou. ***)*

Co se týče českých legend na zvonech, tuť sluší nedávno teprv objevenou legendu na zvoně prostředním v Přivlicích: „Pane † bze † racz † zdarziti † tento † zvo † leta † boziho † MCCC † osmdesateho † sesteho“ pokládati za nejstarší posaváde známý český nápis zvonový, kterýžto zvon i nápis v Světozoru r. 1886 č. 43 str. 685 věrně a správně jsou vyobrazeny. — Při tom připomínáme zároveň, kterak v „Metodu“ z r. 1886 str. 76 ovšem čteme, že v chrámu P. Chudenickém nachází se zvon s českou legendou z r. 1269 „vdělan we gmenu bozie letho Panie 1269“. Avšak máme za to, že letopočet ten patrně jest chybně udaný a že se asi má čísti: letho Panie 1569 (1569) na místo 1269? — Zde zároveň připomínáme, že k zvonům starožitným s legendou: „Pane bozie racz zdarziti tento zvon“ sluší přidati také zvon menší ve Vel. Třebešově.

Str. 16. pod čárou.

K zvonům, které slil M. Bartoš, zvonař Novoměstský, přičísti lze ještě tyto: Zvon sanktusník u sv. Havla na St. M. Pr. z r. 1500;

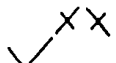
zvon 2. tamtéž z r. 1507; zvon v Bezděkově (u Blatné) z r. 1514; zvon větší ve Vršovicích z r. 1521, zvon v Kojeticích z r. 1524 a zvon na Zbirově z r. 1526.

Str. 20. pod čárou.

Mimo zvony na str. 20. vytčené slil M. Brikcí z C. také tyto: R. 1552 zvon na věž k sv. Tomáši na M. Str. Pr.; r. 1559 zvon v Chorušicích; r. 1565 slíčný zvon s obrazy bibl. v Bradě u Jičína; r. 1582 zvon v Černovicích (u Roudnice) s erby a obrazy; r. 1590 zvon v Pořičanech (u Č. Brodu), r. 1866 přelitý; r. 1596 zvon v Zámrsku (u Mýta Vys.).

Str. 24. ř. 37 .shora.

Za nejstarší zvon v městech pražských pokládán byl až po tu chvíli zvon „Jiljí“ u Dominikánů na St. M. Pr., který byv r. 1432 ohněm zkažen, přelit prý jest r. 1437 (viz F. Eckerta: Posvátná místa kr. hl. m. Prahy I. 392). Avšak zpráva tato jest nepodstatná; neboť legenda na zvoně tom zní takto: „Anno domini M † CCCC † LXXXVII † mense † julio † hoc † opus † factum † est † per † magistrum † Yeronymum † de † Praga †. Při prvotním čtení legendy té přehlédnuta jest litera L = 50 a udáno, že zvon ten přelit již r. 1437 na místě r. 1487. — Dle toho jest také tento M. Yeroným tatáž osoba, jenž se připomíná v studii naší na str. 25, a on to byl, který slil r. 1488 nadepsaný velký a krásný zvon se znamením zvonařským

 a štítkem, na němž se spatřuje obraz psa.

Str. 26. ř. 16. shora.

Joannes Candarista atque campanifusor byl kovolitec výtečný, takže konvářská díla jeho vůbec se nazývají: „opus praeclarum“. Týž slil tolikéž r. 1506 zvon menší u sv. Havla na St. M. Pr. a r. 1526 ozdobnou křtitedlnici tamtéž. — Při tom připomínáme, že zvon největší v témže chrámu P. r. 1455 ulitý, s českou legendou, avšak bez udání jména zvonařova s vyobrazením kalicha náleží k nejstarším, dosavade známým zvonům pražským.

Ku konci téhož století XV. provozoval živnost konvářskou v městech Praž. tolikéž *Jan Wladyka* (*Joannes Wladyka canulator*), který slil 1493 ozdobnou křtitedlnici s obrazy sv. apoštolů a štítkem s lit. W. původně pro chrám sv. Martina vedle Platejsu, odkudž přenešena jest do chrámu Trinitařského v spálené ulici. (V Ekertově spisu omylně udáno, že křtitedlnice ta slita r. 1552.) — Jakož pak na jednom zvonu v starém chrámu Smíchovském r. 1493 slitém, spatřuje se týž štítek s lit. W. jako na křtitedlnici nadepsané, podobá se, že i zvon tento jest dílo J. Wladyky.

Str. 27. ř. 7. zdola.

M. Ondrzej (Marzyk zvaný), slil r. 1577 prostřední zvon, pak r. 1596 cínovou křtitedlnici s dlouhou legendou českou do kostela v Rožmitále.

Str. 28. ř. 1. zdola.

K mistrům, kteří v poslední čtvrti století XVI. sléváním kovů nižších v městech pražských se zanášeli, sluší předkem počítati také *Hanuše Kryštofa Löfflera*. Týž pocházel z Tyrolska, kdež i předkové jeho — v Innspruku a okolí — drahně let sléváním věcí střelných (děl, houfnic), zvonů, soch a jiných potřeb kovových, jakož i dozorstvím k zbrojnicím císařským se zanášeli. Pro své služby platné byli již r. 1489 *Petr a Řehoř Löfflerové* skrze císaře Bedřicha III. erbem a šlechtictvím poděleni. Napřed jmenovaný *Hanus Kryštof Löffler*, jak se podobá, byl císařem Rudolfem II. k dvoru jeho povolán a provozoval na to v městech Pražských živnost konvářskou s dobrým účinkem; sléval zvony (ku př. r. 1592 a 1593 dva zvony do Mostu, r. 1593 společně se synem svým Kryštofem zvon do chrámu P. v Heřmani (str. 73.) a druhý zvon na věž u sv. Jiljí v St. M. Praž. s obšírnou legendou a j. v.), pušky, houfnice, děla větší i sochy, ozdoby k potřebě dvoru císař. i osob soukromých, a to tak řemeslně a zdařile, že císař Rudolf II. majestátem, daným na hr. Pr. dne 26. ledna 1594, potvrdil jemu Hanušovi a bratru jeho Eliášovi jich dosavadní šlechtictví, rozhojnil jich erb přirozený, nadál je titulem z *Büchsenhausen* a jinými ještě milostmi. — Syn Hanušův, *Křištof L.* sléval taktéž ku potřebě dvorské díla střelná i umělecká (kleines Geschütz u. andere Kunststücke), začož se mu r. 1613 císařem Matyášem a r. 1622 císařem Ferdinandem II. dostalo nových milostí a jmenovitě titulu: služebníka císařského (Hofdiener).

Str. 29. ř. 6. zdola.

Baltazar Hofmann, zvonář Pražský na Slovanech, přelil r. 1606 zvon do kostela měst. Zdislavic (na Vlašimsku); r. 1621 slil zvon prostřední na Vyšehrad a nad to zhotovil mnoho jiných děl kovových a to nemálo ozdobných, jakož k tomu ukazuje velmi sličný hmoždír lékárnický, v sbírce Náprstkové chovaný.

Str. 33. ř. 14. shora.

Lišák Valentin zhotovil mimo zvony na str. 33. vytčené také: R. 1725 zvon *Jan* do děkanského chrámu P. ve Vodňanech s obšírnou legendou, vztahující se k požáru, kterým všechny tamní zvony r. 1722 byly zkaženy; r. 1738 zvon umíráček do St. Rožmitálu; r. 1745 zvon

prostřední na Zbirov; r. 1746 zvon velký do Třebešova. *Lišák Josef* slil r. 1767 prostřední zvon do Hroch. Týnce.

Str. 34. ř. 6. zdola.

Matyáš Alexander, jmenuje se také *Mathias Alexander Christel*, a slil tolikéž r. 1700 zvon v N. Strašecí a r. 1703 zvon menší v Počáplích.

V druhé čtvrti minulého století provozoval živnost konvářskou v Praze také *Christof Ullmann*, jenž mimo jiná díla kovová r. 1738 slil zvon prostřední do Zehušic s lat. legendou a něm. podpisem: „Goss mich Christof Ullmann in Prag. 1738.

Str. 35. ř. 16. shora.

Jan Jiří Kühner (J. G. Kühner) kromě zvonů na str. 35. přivedených slil tolikéž r. 1753 zvon velký do Kostomlat; r. 1763 zvonec „Václav“ do Bračic (v Čáslavsku); r. 1766 pět zvonů do kostela jezuitského v Hradci Kr. s lat. nápisy a obrazy, z nichž dva r. 1857 ohněm jsou zničeny a r. 1859 zvonařem Pavlem přelity a r. 1767 a 1778 dva zvony do Běly (na Pardubsku)*.!

Str. 37. ř. 58. shora. Čti takto:

Bellmannové, totiž: *Karel* otec a syn a *Anna*, dcera tohoto, a *Děpoltové* jsou poslední rodiny, které v novější době v Praze s dobrým účinkem zanašely se sléváním kovů nižších a jmenovitě zvonařstvím, a to *Karel Bellmann* otec od r. 1809—1855, *Karel Bellmann* syn od r. 1856—1869 a dcera *Anna* až do r. 1876. *Karel B.* otec provozoval zvonařství z počátku nějaký čas společně s vdovou *Annou Kühnerovou*, jakož k tomu ukazují velký a prostřední zvon do chrámu farního v pevnosti Josefově r. 1809 zhotovené, onen s obrazem sv. Josefa a tento s obrazy sv. Jana N. a sv. Kateřiny, na nichž obou čteme nápis: 1809 Carol. Bellmann et Anna Kühner me fudit“. Mimo tyto dva a ostatní na str. 37. vyjmenované zvony slil *Karel B.* otec ještě tyto zvony: R. 1822 menší zvon do kostela v Bohnici s obrazy sv. Jana N. a Josefa a něm. legendou; r. 1828 a 1844 dva zvony do Star. Rožmitálu; r. 1833 zvon prostřední do Mrtník (u Hořovic), r. 1854 zvon menší do Libštátu. — *Karel B.* syn slil mimo zvony str. 38. vyjmenované také r. 1864 velký zvon s obrazem sv. Petra a Pavla v Bohnici.

Str. 38. Smaž ř. 17. a 18. shora a polož:

Poslední, za naší paměti žijící zvonař pražský byl *Josef Děpolt* († 12./9. 1887). Měl huť svou u sv. Anežky na St. M. Pr. č. 811 st.,

*) Připomínáme, že dr. J. Eiselt ve svém spise: *Königgrätz in der Vorzeit u. Gegenwart 1860*“ píše J. G. Kürchner místo Kühner.

12 n., v níž již otec i děd jeho (oba téhož jména) a to od r. 1790 provozovali živnost konvářskou, (Stück-, Roth- u. Glockengiesserei) a slili a přelili tolik větších i menších zvonů, cimbálů a jiných děl kovových do chrámů a jiných budov pražských i venkovských, že nelze je tuto úplně vyčísti. Připomínáme toliko, že J. Děpolt r. 1879 přelil zvon Brykcím z Cimperku r. 1591 zhotovený s podobiznou a erbem jeho (kteréž sochař Šimek otiskl pro akademii křesťanskou); že týž r. 1880 slil pěkný zvon do Liebstatu a r. 1886 čtyři zvony do kostela v Mlečicích (na Zbirovsku) a r. 1875 že on přelil nejstarší zvon do farního chrámu nejsv. Trojice v Podskalí a nikoliv Anna Bellmannová jak na str. 38 z nedopatření jest přivedeno. — Huť po J. Děpoltovi pozůstala jest nyní v držení jeho vdovy a syna Josefa D., kteří v ní i dále provozují živnost zvonářskou.

Str. 71. ř. 15. a 23. shora.

Podobá se, že „*mag. Bajodt Benedikt*“ — rodem z Lotrink — a „*Brio Benedikt*“ jsou tatáž osoba s konvářem „*Priot Benedictus Lotaringius*“, jehož jméno asi jednak omylným čtením, jednak nesprávným označením bylo skomoleno, a kterýž r. 1659 slil mimo jiná díla zvon velký do kostela v Petrovicích (u Uhl. Janovic), s českým nápisem, obrazem sv. Martina, znakem zvonářským a podpisem: „*Benedictus Priot Lotharingus feci*“, pak zvon velký s českým nápisem do Bračic (v Čásl.).

Str. 71. ř. 14. shora vlož:

Arnolt Antonín slil r. 1637 zvon do kostela v Neumětělích (u Hostomic).

Str. 71. ř. 3. zdola vlož:

Burianus Serius slil r. 1494 zvon do Nadslavi (u Jičína) s obr. sv. Jakuba a lat. nápisem.

Str. 72. ř. 26. shora vlož:

Hlaváč Jan slil r. 1525 zvon velký do Boharyně (v Kral.-Hrad.); byl snad příbuzný M. Diviše Hlaváče Kralohradeckého?

Str. 73. ř. 5. shora, vlož:

Kostelák Jan, zvonář, slil r. 1516 zvon s českou legendou ke cti sv. Vavřince na Zbraslavi.

Str. 74. a 75.

K zvonům památným bez udání, kým a kde byly zhotoveny, sluší tolikéž přičísti: Zvon starožitný v *Zehušicích* s nápisem: „*anno m. cccc. viij haec campana fusa est*“, pak zvon z r. 1493 s českou legendou a lit. W. v starém *chrámě smíchovském* a velký zvon ve

Všetatech (na Brandejsku), velmi ozdobný, s erby, figurami, bibl. nápisy, r. 1615 slitý.

Str. 69.

Tábor.

Po slově: v „*Slepíčky 1590*“ přidej: toliko ve spisu p. prof. Slavíka: „*Panství Tábor*“ (st. 49.) čteme ještě také: že na začátku století XVI. v Táboře *Šimon Konvař* měl kráмец blíž tamního chrámu děkanského, z něhož ročně platil 14 gr. úroků a (str. 129), že r. 1670 *Ludmila Hermannova* odkázala *Dorotě Velmové, konvařce*, dvorec *Korsovský*.

Str. 70. ř. 6. zdola, vlož:

Vodňany.

Že i v městě *Vodňanech* v středověku mimo jiné tolikéž živnost konvářská kvetla, k tomu ukazuje zvon nejmenší v chrámu P. Chvalšinském s tímto nápisem: *Ya Waczlaw z Wodnian dielal gsem tento zwon s otcem swym augustinem, anno domini milesimo quadringentesimo septuagesimo secundo*. Znak W. — Na začátku st. XVI. připomíná se *Jan Puškař* z *Vodňan*, který r. 1509 ku potřebě pražské obce novoměstské slil houfnici 5¹/₂ lokte zdělí z mosaze.

Str. 50. ř. 2. zdola.

M. Tomáš (Klabal) slil kromě zvonů na str. 50. a 51. vyčtených ještě tyto: R. 1568 zvon veliký do *Bejchor*; r. 1583 zvon velký a r. 1585 zvon menší do *Kluk*; r. 1599 zvon velký do *Vidic* (u *Čáslavi*).

Str. 55. ř. 8. zdola a str. 78. ř. 10. zdola.

Jan Bašta (zde onde omylně *Váša*), konvář *královéhradecký* a soused vážený, jenž seděl delší čas (1570—1581) v tamní radě a zhotovil nejedno pěkné dílo konvářské, z nichž se zachovaly křtitedlnice v *Častolovicích* a *Železnici*.

Str. 57. ř. 17. shora.

Karel Vilím Paul, zvonář v *Kr. Hradci*, přelil r. 1832 zvony do *Kojic*, z nichž největší původně byl slit skrze *M. Tomáše* na *Horách K.*, pak r. 1840 pět zvonů do *Labského Týnce*, z nichž největší r. 1569 slil *M. Ondřej Kotek* na *Horách K.*; r. 1839 slil zvon do *Rovně*; r. 1860 zvon do *Přibyslavi*; r. 1853 a 1860 dva zvony do *Plotiště*; 1859 zvon do *Stárkova* a 1868 zvon do *Kuklen*.

Str. 47. a 48.

Vyhledali jsme, že mimo zvony na str. 47. a 48. vyčtené *Ondřej Ptáček* zhotovil také tyto: R. 1482 zvon prostřední do *Kluk*; 1483 zvon prostřední do *Vidic*; r. 1489 a 1504 dva zvony do *Míčova*

(v Čásl.); r. 1506 do Dobrovitova; r. 1508 zvon menší do Zehušic, pak sličnou křtitedlnici do Kuklen bez letopočtu.

Str. 50. ř. 18.

Rafael Klabal († 1562) dle pozůstalého kšaftu a vyčtených v něm klenotů, svršků, zásob kovových, peněz hotových a t. p. byl muž zámožný a vážený, který slil mnoho zvonů do okolních obcí: Vitic, Oustružna, Žehouna, Újezdce, Libkovic, Lovčic, Lidmaně, Ústrašna, St. Kolína a j., za něž měl pohledávati sumy nemalé u obcí těch.

Str. 76. ř. 26. shora.

Vypsání konvářských hutí Jihlavských doplňujeme takto:

V *Jihlavě* měl huť konvářskou v XVI. století *M. Lukáš*, který žil ještě r. 1607, kdež slil zvon velký do Ronova s nápisem: „Slil mne M. Lukaš, konvař v Gihlawě“. V druhé polovici st. XVII. provozoval tamtéž živnost konvářskou *Bartoloměj Nachystal*, který r. 1665 slil zvon velký do Božejova, s vyobrazením erbů Leskoveckého a Weitmilarského a lat. nápisem. V minulém století drželi tam huť *Christ. Joachim*, který zdělal r. 1704 malý zvon do Lhotice s lat. a něm. legendou; týž pracoval také nějaký čas ve Vlašimi; pak *Georg Wisenhauer*, jenž slil r. 1778 menší zvon do Okřesanic (v Čásl.). — V přítomném století provozovali zvonařství v Jihlavě: O. N. *Stafelmayer* a *Josef Hilzer*; onen slil r. 1823 umíráček do Božejova, tento přelil r. 1835 zvon velký „*Mikuláš*“ do farn. chrámu v Humpolci, r. 1835 přelil prostřední zvon (z r. 1483) do Bohdanče (v Čásl.); r. 1846 slil menší zvon na jižní věž v klášt. chrámu P. v Želivě a r. 1848 velký zvon do Senožat a Ml. Břísti (na Želivsku). Taktéž provozoval zvonařství v Jihlavě nějaký čas Fr. Vaněk, kdež přelil r. 1790 zvon do Lipnice.

Str. 77. ř. 7. shora. C. Křtitedlnice. Vlož:

K nejstarším nám známým křtitedlnicím bylo by počítati křtitedlnici cínovou, která dle Schallera (Prag IV. 68) druhdy se spatřovala v chrámu sv. Trojice na Podskalí s nápisem: „1402 me fecit Mag. Wenceslaus Gai“. Avšak nyní jí tam více není, byvši zkažena a mramorovou nahražena.

Str. 77. ř. 6. zdola, dodej:

V chrámu sv. *Jiljí u Dominikánů* v Praze jest ozdobná křtitedlnice z r. 1465 s víkem z r. 1548 (v popisu Ekrtově I. 394. omylně udáno, že pochází z r. 1548). — V *kostele křížovnickém* v Praze jest starobylá gotická křtitedlnice z r. 1483 zhotovená, z bývalého chrámu P. sv. Valentina tam přenešená. — V chrámu sv. *Mikuláše na Malé Straně* jest starožitná, obrazy sv. apoštolů i jinak ozdobená křtitedlnice bez letopočtu a nápisu, jak se podobá, ze zrušeného vedlejšího kostela

sv. Václava pocházející. — *V kostele sv. Havla* na St. M. Pr. jest křtitedlnice slitá r. 1523 „per magistrum cantifusorem Glatowski“, dílo to pěkné, ačkoliv odtržením nacházejících se na něm druhy sošek apoštolských porušené.

Str. 78. ř. 8. shora, vlož:

V Novém Bydžově jest křtitedlnice s nápisem: „A. D. 1489 fecit mag. Martinus et Johannes Colinii? cives pragenses“.

Str. 78. ř. 10 zdola, vlož:

V chrámu P. v Starém Sedle u Vorlíku jest křtitedlnice původně r. 1559 nákladem p. Hendricha st. z Švamberka na Zvikově, paní Kateřiny z Pernštejna tamtéž a paní Alžběty z Rožmberka tamtéž, slitá a r. 1700 ve způsobě šestihranného jehlance předělaná.

OBSAH.

INHALT.

Seznam přednášek roku 1887 ko-
naných str. IV. Verzeichniss der im Jahre 1887
abgehaltenen Vorträge S. V.

1. <i>Mourek V. E.</i> Dr., Prager bruchstück einer pergamenthandschrift der Klage	3
2. <i>Kameníček</i> Dr., Historia uera expeditionis anni 1556, seu de rebus gestis per Vngariam sub Serenissimo Principe Ferdinando, Austriae Archiduce, authore Petro Raymundo Amadono, Med. Doctore	24
3. <i>Menčík F.</i> , Albrechta z Valdštejna dopisy k P. Val. Coroniovi, rektoru kolleje Jičínské	39
4. <i>Sedláček August</i> , Die altböhmischen Bestände des Oelser Archivs	54
5. <i>Patera Adolf</i> , Dopisy Bohuslava Balbína ke Kristianu Weisovi z l. 1678 až 1688	72
6. <i>Prusík Fr. X.</i> , Plzeňský rukopis Husovy Postilly	117
7. <i>Mourek V. E.</i> Dr., Zpráva o cestě do Anglie a pobytu v Londýně, Cambridge a Oxfordě v červenci a srpnu 1887	140
8. <i>Prášek J. V.</i> Dr., Dlužno-li i přes nejnovější útoky přikládati autentičnosti athénské periégési Pausaniově	154
9. <i>Rybička Ant.</i> , Dodavky k studii kulturní: O českém zvonářství	175
10. <i>Menčík Ferd.</i> , Daniel Krman	182
11. <i>Emler Jos.</i> Dr., Dvě nekrologia Krumlovská	198

